

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 45
8 de febrer del 1936

PREU: 20 cènts.

Redacció i administració:
Primer de Maig, 7
BARCELONA

Unió Socialista de Catalunya

Alerta el 16 de febrer, 16 de febrer, 16 de febrer!!

La victòria del Front d'Esquerres representa: Amnistia. Estatut. Llei de Contractes de Conreu. República del 14 d'abril.

MANIFEST DEL FRONT D'ESQUERRES DE CATALUNYA

Els Partits Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Partit Republicà d'Esquerra, Unió Socialista de Catalunya, Unió de Rabassaires de Catalunya, Partit Obrer d'Unificació Marxista, Partit Català Proletari i Partit Comunista de Catalunya, cadascun dels quals conserva i manté les pròpies característiques i els postulats de les seves doctrines, formen el Front d'Esquerres de Catalunya per a combatre junts en la pròxima lluita electoral, i inviten les altres organitzacions catalanistes, republicanes i obreres que sentin els principis de llibertat, de democràcia i de progrés social, a revolzar-lo en defensa de Catalunya i de la República.

El Front d'Esquerres de Catalunya fent seus, en el que sigui d'aplicació en els moments actuals, els punts de coincidència fixats per la Coalició d'Esquerres Catalanes en constituir el seu Comitè d'enllaç, proclama com a objectius a defensar i a assolir conjuntament en la lluita electoral, els següents:

Consecució d'una àmplia amnistia que reintegri els presos i exiliats polítics i socials a la normalitat de la vida ciutadana.

Restabliment de l'organització política de la Catalunya autònoma, derogació de la Llei de règim transitori de 2 de gener de 1935 i totes les disposicions que s'hi refereixin, vigència íntegra de l'Estatut de Catalunya amb tots els seus òrgans i corporacions, i acabament dels transpassos de serveis, respectant els acords anteriorment presos de conformitat amb el dret estatutari.

Oposició a l'intent de revisar la Constitució de la República promulgada per les Corts Constituents, que representa una transacció dintre la qual és possible la civíl convivència de tots els ciutadans.

Mantenint els avenços socials de la República, discriminació en l'aplicació de la Llei de vagabunds dels que realment ho siguin i dels obrers en atur forçós, i rigorós compliment de les lleis del treball.

Restabliment de la Llei de Con-

tractes de Conreu votada pel Parlament de Catalunya; adopció d'aquelles mesures que facin impossible que el Tribunal de Garanties Constitucionals pugui actuar amb caràcter polític i obstaculitzar l'aplicació d'una llei reconeguda en les Corts de la República com a constitucional, i revisió i reparació de les injustícies comeses en el camp sota un règim d'excepció i dels llançaments fets sense motiu legal.

El Front d'Esquerres de Catalunya se sent solidaritzat amb el programa fet públic per les Esquerres espanyoles, del qual n'accepta els punts no continguts, per tal d'evitar repeticions innecessàries, en el present manifest, i lluitarà juntament amb la coalició general d'esquerres per la consecució dels objectius comuns.

El Front d'Esquerres de Catalunya adreça la seva salutació als pobles hispànics que vulguin fer de la República un règim de cordial convivència; als treballadors que sentin, d'acord amb l'evolució del món, els postulats de progrés i de justícia social; i als ciutadans tots disposats en aquesta hora decisiva a barrar el pas a la reacció, confusionària en els procediments però clara en el propòsit, a impedir la implantació de règims dictatorials i feixistes, i a defensar els drets de Catalunya i l'esperit de la República.

Barcelona, 4 de febrer del 1936.

Esquerra Republicana de Catalunya, Martí Rouret i Callol. — Acció Catalana Republicana, Ramon Peypoch i Pich. — Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra, Joan Casanelles i Ivars. — Partit Republicà d'Esquerra, Fausti Ballvé i Pellicé. — Unió Socialista de Catalunya, Miquel Serra i Pàmies. — Secció Social de la Unió de Rabassaires de Catalunya, Cristòfor Rebull. — Partit Obrer d'Unificació Marxista, Joaquim Maurin. — Partit Català Proletari, Claudi Fournier i Canela. — Partit Comunista de Catalunya, Hilari Arlandis i Esparza.

Els candidats pel

Lluitaran per: L'alliberament dels empresonats, pel Conreu, per la República del 14 d'abril, pel prestigi, per la Justícia, per la igualtat. El poble en peu ha de dipositar

Fusió de les joventuts del P. C. P. i de la U. S. C.

Constitució de la Joventut Socialista de Catalunya

Per fi s'ha aconseguit, dintre un ambient ple d'entusiasme i compenetració, la fusió de les joventuts del P.C.P. i de la U.S.C. constituint-se l'organització que aplega sota el nom de «Joventut Socialista de Catalunya» a un gran estol de joves que fretura per estendre els principis revolucionaris i netament marxistes del Socialisme, dintre de les noves generacions obreres de Catalunya.

El Congrés de constitució en el qual hi van concórrer representants de tots els indrets de Catalunya, es va efectuar dintre un pla de treball i col·laboració que honra els congressistes i omple d'entusiasme els afiliats, a l'ensens que dona les més grans esperances de proselitisme eficaç dintre les masses marxistes.

S'aprovaren els Estatuts després d'ésser discutides les esmenes que les diverses Seccions havien formulat al projecte elaborat per la Ponència que prèviament s'havia constituït pels organismes que anaven a fusionar-se, presidint els debats solament l'interès de la joventut proletària i el desig de dotar-la d'un vincle polític que pogués orientar-la dreturerament vers l'emancipació per mitjà de la unió i l'esforç comú.

Es de ressaltar que els Estatuts donen un caire netament classista a la nova organització, preveient un funcionament rigorosament democràtic, i facilitant l'establiment d'una disciplina conjugada amb una actuació lliure dels seus afiliats que permetrà una obra fructífera. En ells s'han previst les diverses modalitats d'acció dels joves, les relacions entre els organismes locals i directius i, finalment, és de remarcar que es pretén establir una Escola Socialista que ha d'ésser el nervi germinador i propulsor del marxisme a casa nostra.

Altrament el Congrés tingué cura de nomenar el Comitè Executiu Central portant-hi companys treballadors que esperem no defraudaran els qui varen posar en ells la confiança que sabran interpretar a cada moment les necessitats i conveniències de la joventut socialista, encomanant-los i exigint de bon començament una tasca constant per a pressionar prop dels organismes responsables, per la prompta fusió de la U.S.C. i del P.C.P. i continuar, un cop format el «Partit Socialista de Catalunya», vers fites més àmplies de concentració marxista, i àdhuc obrerista, perquè amb la unió dels treballadors de Catalunya hom pugui esperar per a un pervindre no llunyà el triomf del Proletariat.

Finalment amb plena unanimitat de tots els Congressistes, hom acordà trametre un telegrama al company Comorera, en contestació a l'efusiu que tan gentilment ell havia adreçat al Congrés; un altre d'adhesió als presos i esperit del 6 d'octubre, adreçat al company González Peña; un altre de protesta a l'Embaixada d'Alemanya reclamant la llibertat de Thaelmann i altres perseguits anti-feixistes; i per últim, un telegrama demanant al president del Consell de Ministres la reobertura immediata del C.A.D.C.I.

Es d'esperar que una tasca feta amb l'entusiasme de les joventuts i amb la continuïtat i perseverança que els antics militants imprimiran a aquesta obra, sigui profitosa per al Partit Socialista i la classe treballadora.

Joves obrers i socialistes! Endavant pel Socialisme!

TREBALLADORS Joves DE CATALUNYA! AFILIEU-VOS A LA JOVENTUT SOCIALISTA DE CATALUNYA!

LA UNIO FA LA FORÇA!

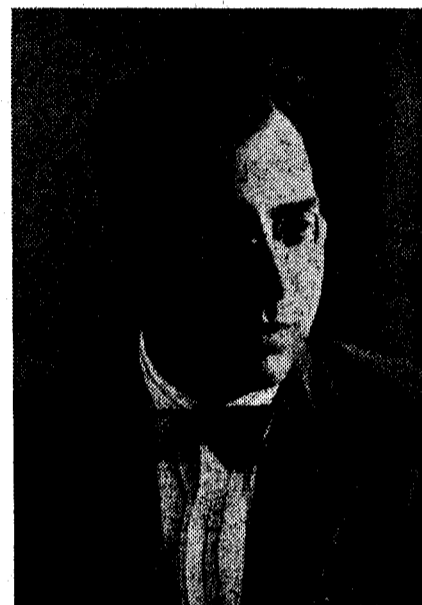
TREBALLADORS DE TOT EL MONI UNIU-VOS!

En aquests moments hem cregut que la paraula dels candidats de la U. S. C. podria ésser una guia per a la gran massa obrera de Catalunya.

Hem anat, doncs, a intervenir-los. Són aquests:

JOAN COMORERA SOLER

Conseller d'Economia i Agricultura de la Generalitat de Catalunya

Troband-se el company Comorera complint condemna al Penal del Port de Santa Maria, no ha pogut contestar amb temps suficient, per a poder-les publicar en aquest número, les preguntes que li hem adreçat. En el número de JUSTÍCIA SOCIAL de la setmana entrant donarem a conèixer les contestes del company absent.

Jaume Comes Jo

Obrer tejidor
i ex diputat a Corts

Amb paraula segura i ferma, el company Comes, president accidental de la U. S. C., contesta amb fermesa totes les nostres preguntes. Són aquestes:

1. — Voleu explicar-me la tasca realitzada per la U. S. C. en la constitució del Front Popular?

Ja sabeu que la Unió Socialista de Catalunya formava part del Comitè d'enllaç de les esquerres catalanes. Això féu que, en començar-se a parlar de la propera lluita electoral, la U. S. C. pogués proposar als partits d'esquerra d'ampliar la coalició a fi que compringués la totalitat dels partits obrers i fos recolzada per les organitzacions sindicals de Catalunya. Unànimement fou acceptada la iniciativa, i és donà començament a les tasques per a la constitució del Front Popular.

La U. S. C. invità tots els Partits obrers de Catalunya a integrar el Front Popular i aquests, en diverses reunions tingudes a la Casa del Poble, amb petites esmenes acceptaren la totalitat de les proposicions de la U. S. C., ja conegudes pels lectors de «JUSTÍCIA SOCIAL».

Després, gràcies a l'activitat intel·ligent dels representants de la U. S. C. al Comitè d'enllaç, els companys Serra Pàmies i Martínez Cuenca, fidels en tot moment als nostres principis tàctics, s'aconsegui la formació definitiva del Front Popular i la inclusió a la seva candidatura de tots els partits obrers invitats per la U. S. C.

2. — Així podem interpretar-ho com un triomf de...

Sí; la Unió Socialista de Catalunya pot considerar com a propi el triomf aconseguit de formar-se

les candidatures del Front Popular d'esquerres, en el qual s'hi trobin representats els partits obrers U. S. C., P. S. O. C., P. C. P., P. O. U. M. i U. R.

3. — I bé, constituït el Front Popular, ¿creieu que triomfarà tant a Catalunya com a Espanya?

El Front Popular d'Esquerres, triomfarà d'una manera esclatant. Ho patentitza clarament l'entusiasme de les multituds que es troba a les viles i ciutats de Catalunya, en tots els actes de propaganda del Front Popular d'Esquerres. El poble de Catalunya i d'Espanya no pot deixar en l'oblit els que el dia 6 d'octubre del 1934 preferiren el sacrifici de llur vida o llibertat, abans que tolerar que el feixisme imposés la seva dictadura cruent. Crec i confio en el triomf. Si no hi haguessin causes que el fan necessari, amb una senzilla operació numèrica podríem donar ja per resolta la qüestió. Si en les passades eleccions legislatives les forces obreres i republicanes sumaren un nombre de vots superior en mig milió als obtinguts per les dretes, avui que anem coaligats tots els Partits obrers i republicans, no tinc ni el més petit dubte que el triomf serà definitiu.

4. — Poden votar els companys de la C. N. T. la candidatura del Front Popular?

Els companys de la C. N. T., que durant molts anys han vingut defensant l'apoliticisme, reconec que dubtaran abans de decidir-se a votar la candidatura del Front Popular. I no obstant, aquest és el moment per a decidir-se a recolzar-la.

Dintre del sistema capitalista l'actuació política avui és decisiva per al poble. Si és decideixen a apoiar-nos, prestaran un gran servei a la causa obrera. Si la batalla del 16 de febrer la perdés el Front Popular d'Esquerres, la lluita per l'emancipació del proletariat s'hauria de fer en un terreny difícilíssim. Jo confio que la C. N. T. reconeixerà la certesa d'aquest fet i els companys que la integren es decidi-

ran a votar el Front Popular d'Esquerres.

5. — Així, ¿ho podem donar gairebé com a segur?

Sí; es pot donar gairebé com a segur. Les circumstàncies actuals ho imposen, i crec fermament que els companys de la C. N. T. votaran d'una manera unànim la candidatura del Front Popular d'Esquerres.

6. — Voleu explicar-me les conseqüències polítiques que reportarà la victòria del 16 de febrer?

Les conseqüències polítiques de la victòria es faran sentir immediatament. El país emprendreà rutes

sentit oposat a les del darrer bienni. Les noves Corts podran continuar la tasca iniciada per les Constituints, aprovant lleis de dignificació proletària i impeding el sabotatge a les poques lleis socials promulgades durant el primer bienni republicà. S'eixafarà per sempre més la reacció vaticanista i podrà continuar-se l'obra revolucionària iniciada el 12 d'abril del 1931. Destruïrem els organismes de govern corcats de monarquisme i clericalisme i sostindrem la dignitat del proletariat espanyol fent que el país camini de cara a Europa.

7. — Concretant, així la tasca de més urgència a realitzar és:

El Govern d'esquerra acomplirà immediatament el programa convingut pels Partits integrants del Front Popular. Ampla amnistia, estricta compliment dels preceptes Constitucionals, Justícia inexorable, solució del problema agrari amb la redempció dels camperols, limitacions a l'exercici del dret de propietat de la terra, ordenament industrial, vast pla de realització d'obres públiques, plenes garanties per a l'exercici dels drets individuals, restabliment de la legislació social, ensenyament popular, reposició de la totalitat de la legislació autònoma...

No ens atrevim a preguntar més. Les tasques que pesen damunt del company Comes són moltes. Una forta encaixada de mà i a reveure.

INTERVENTORS

Un control escrupolós de la votació és un dels factors indispensables. I aquest cal que sigui dut a terme per correllionaris i simpatitzants de les organitzacions que patrocinen les nostres candidatures.

Inscriu-vos, immediatament, a les llistes obertes a les nostres Oficines.

En fer la inscripció, personalment o per escrit, feu constar si el vostre oferiment és gratuït. No oblideu que com més siguin els interventors, la gestió dels quals no ocasioni cap despesa, més econòmicament resultaran les eleccions.

La setmana que ve publicarem unes instruccions oportunes per a tots els interventors. Atenció!, doncs.

Pelai Sala Berenguer Advocat

Després d'una franca salutació, preguntem:

— Triomfarà a Catalunya i Espanya el Front d'Esquerres?

— Evidentment. El poble català i l'espanyol responen de manera magnífica a la crida del Front Popular d'Esquerres, assistint als actes de propaganda. El seu entusiasme fa preveure una fàcil victòria a tot arreu. No en va han transcorregut els dos darrers anys! La Lliga i els que avui són coaligats seus, amb l'obra que han dut a terme darrerament, han fet per a nosaltres més que tota la propaganda que amb deu anys podríem realitzar en defensa dels nostres ideals. Els pagesos, els treballadors, els ciutadans tots de Catalunya i d'Espanya, han pogut veure clarament la divisió dels dos camps i han tingut a bastament elements de judici per a escollir entre un i altre.

— Quina és la tasca de més urgència a realitzar per les Corts triomfants?

— La tasca immediata es determina pels fets que han motivat la constitució del Front Popular a Ca-

Contribució ciutadana a la lluita electoral. Front d'Esquerres

Tots els ciutadans de Catalunya que estimin la victòria del Front d'Esquerres han de contribuir amb el màxim d'esplendorositat a la subscripció oberta a «La Humanitat». Cal tenir present que la campanya electoral és costosíssima i que no és possible organitzar-la sense comptar amb mitjans econòmics poderosos.

Tots, sens excepció, a contribuir a la subscripció «Pro-luita Electoral de «La Humanitat».

Tríes de Bes ha dit públicament a Granollers que si la candidatura Illegadamonàrculcocarlinostraperllana perdia les eleccions davant de l'opinió, les guanyarien a l'Audiència. (Front del Desordre).

Només diem: Compte!! que tot està previst i podria haber-hi sorpreses greus.

poble de la U. S. C.

**restabliment de l'Estatut, de la llei de Contractes de Internacional de Catalunya i Espanya, per la lliber-
entre els pobles i entre els oprimits.
en ells tota la seva confiança.**

talunya i a Espanya. Cal retornar al país la dignitat d'un poble del segle vint. Desfer l'obra nefasta de les Corts del *bienni negre* i donar a la República un contingut ample i democràtic i social. Hem d'evitar, però, no recaure en els defectes de les Corts Constituents. La seva obra magnífica quedava sense complir-se per no haver sanejat degudament els òrgans de l'administració que havien de realitzar-la. El capitalisme espanyol té extesos els seus tentacles per la burocràcia, l'exèrcit, la justícia. Cal que amb mà dura es talli tot intent de sabotatge a l'obra republicana, si no volem, dintre d'uns altres dos anys, trobar-nos a la mateixa situació que el 6 d'octubre del 1934.

lectiva, base de la desigualtat social...

—Com a jove que sou, ¿voleu explicar-me la missió que correspon en aquests moments a la joventut?

—Les Joventuts han d'ésser l'ala esquerra dels Partits. Han de procurar sempre que aquests no arribin a l'anquilosament. En aquests moments, les Joventuts han de posar-se en peu i seguir disciplinadament les consignes dels Partits. Una victòria s'apropa i cal no desaprofitar-la...

En aquest moment s'obren les portes de la Sala del Consell de Guerra. Va a llegir-se la sentència als processats, i el company Sala Berenguer, el candidat més jove del Front Popular d'Esquerres, s'acomia de nosaltres, requerit per les seves tasques professionals. Salut i a la victòria. Salut.

Hem anat a visitar el company Sala a la Presó Model de Barcelona, on, en un Consell de Guerra, actua com a defensor d'un dels processats pels fets d'octubre a Sabadell.

Ramon Pla i Armengol Metge

—Pocques preguntes, ens demana. Acabo d'arribar de l'estranger i tinc d'aranjar moltes coses, ultra la tasca electoral que pesa damunt meu.

Acceptem i comencem:

—¿Creieu que triomfarà el Front Popular?

—Sí. Ho dic així, tan secament, perquè la forta pressió esquerrana que es sent arreu de Catalunya i Espanya no dona lloc a dubtes. La victòria del Front Popular és indiscutible. L'assegura la mateixa actuació d'incivil de les dretes. No ho dubteu.

—¿Em diríeu la tasca de més urgència a realitzar pels diputats triomfants el 16 de febrer?

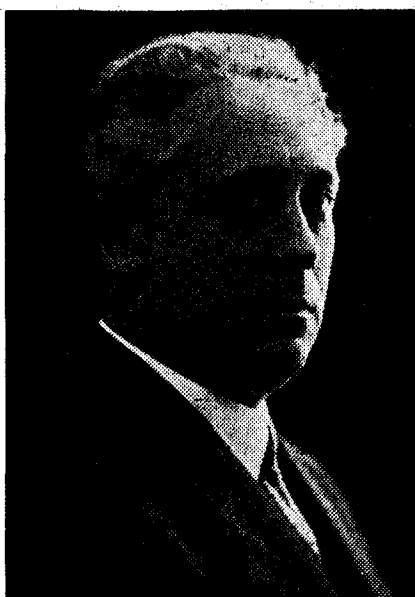
—El primer que cal fer és donar altra volta a la dignitat civil a la vida de la societat espanyola, que n'han tret els dos anys de governar sense respecte a la llei, falsejant la Constitució i pertorbant, amb egoista esperit de casta, l'inestable equilibri de l'economia espanyola. La normalització i humanització de les relacions socials, el respecte absolut a la legalitat constitucional i l'estudi i ràpida implantació de les mesures econòmiques que desposseixin de la força al capital financer i estimulin el treball de producció i distribució; són premisses que no admeten dilacions.

—¿Pot votar la candidatura del Front Popular la petita burgesia i la burgesia intel·ligent?

—La petita burgesia i la burgesia intel·ligent, no té avui altre camí pel seu alliberament que ajudar al moviment anticapitalista que

representa el Front Popular. Com sabeu, són molts els que creuen que l'evolució social, en lloc de portar a la proletarització extrema que temia Marx, porta a l'enlairament de l'obrer al nivell intel·lectual i social que és avui propi del que en diem classe mitjana (petita burgesia i professionals). Però aquesta classe sols podrà aixecar-se econòmicament socialitzant el capital financer i posant en mans de la col·lectivitat les funcions que aquest realitza.

Cal que tots nosaltres ens deliquem a fer entendre a la petita burgesia, que la gran banca i els grans financers són tan enemics d'ells com del proletariat i que l'entorpi-

ment més gran que avui troben els productors i els comerciants no prové d'altra causa que de la coacció que sobre totes les funcions econòmiques exerceix el capital financer.

Aquest, per un costat, els grans pressupostos de guerra i els serveis dels deutes per l'altre, és que té el món paralizat en la situació de pobresa en què vivim actualment.

—¿Què penseu del Front d'Ordre?

—L'ordre de les dretes, que és sotmissió al caprici del grup que mana, no és respectable. Però cal, imperiosament, que les esquerres diguem que l'ordre derivat del compliment estricte i sever de la llei, és un dels primers postulats de la nostra actuació. L'única cosa que fa possible la convivència social, és el respecte als pactes i lleis que ordenen la vida. Aquest compliment de l'ordenat, aquest ordre amb voluntària disciplina social, és el que caracteritza la civilització. Sense ordre, dintre la llei democràticament establerta, no hi ha civilització possible.

No podem preguntar més. El telèfon sona constantment. El camarada Pla ens acomia amicalment.

AGUSTÍ VILELLA FREIXES

La candidatura lligacedamonàrqüico-carlinoestraperllana ha donat l'ordre als alcaldes de barri que el dia 16 no siguin a llurs domicilis a fi de no poder expedir certificacions de veïnatje. Aconsellem que no ho facin perquè quan hi tornin podrien restar molt sorpresos.

Els ciutadans de Catalunya deuen votar íntegra la candidatura del Front Popular d'Esquerres.

Treure un nom de la candidatura, serà donar d'una manera inconscient, a les dretes, la possibilitat de vèncer.

El darrer procés de la reacció?

El dia 5 dels corrents va celebrar-se un altre Consell de Guerra. Tingué lloc al saló d'actes de la Presó Model. Eren acusats els nostres companys i amics Josep Moix, Jaume Bertran, Francesc Carceller, Emili Torreguitart i Josep Rosas, de la Federació Local de Sindicats de Sabadell. Actua-ven de defensors els camarades lletrats P. Sala Berenguer i J. Ramon Sanchis, i els advocats A. Aymat i Jesús Padullés.

A un quart d'onze el President donava la veu d'audiència i un públic nombrós anava entrant silenciosament a la presó després d'ésser escorcollat minuciosament.

Tot seguit començà la lectura de l'apuntament. Ho feia el Jutge capità Antoni Rodríguez Roda, un dels oficials que el 6 d'octubre del 1934 ocupaven Sabadell i que mentre tingué l'ordre públic a les seves mans fou destruït tot quan pertanyia a la Federació Local de Sindicats, a excepció de les màquines d'escriure, que *desaparegueren!*

S'acusa als processats de què el 6 d'octubre s'incautaren de l'emis-

sora Ràdio Club de Sabadell, que s'apoderaren de l'Ajuntament de la ciutat, desarmant la policia municipal, i que després de detenir diversos fabricants i l'Alcalde, proclamaren la República Catalana Socialista. El Fiscal demana vint anys de presó per al company Moix, 15 per als companys Bertran i Torreguitart, i 12 per al company Rosas. Els defensors, en magnífics informes, fan ressaltar diverses anomalies que s'han produït per part del Jutjat en la instrucció del sumari, i demanen l'absolució de llurs patrocinats.

El Tribunal ha dictat sentència condemnant el company Moix a un any i sis mesos de presó; els companys Carceller, Torreguitart i Bertran a un any i tres mesos; i el company Rosas a un any.

Acabada la vista hem pogut acomiadar-nos dels companys condemnats. Tots ells, amb la fortalesa d'esperit que els caracteritza, ens han estret la mà, mentre nosaltres, que tenim fe en el poble de Catalunya i d'Espanya, els hem cridat: Fins el dia 16!

***

Pregunta al senyor Duelo

Amb quin objecte, agents de la brigada d'Informació, interroguen a les porteres i veïns sobre les activitats dels nostres millors militants, sobre llur professió, correspondència, premsa, activitats quotidianes i fins relacions amoroses? Què persegueixen quan diuen que són «buenos muchachos, pero peligrosos» i que «si no cambian de conducta, irán a dar con sus huesos en la cárcel»?

Que es vol produir pànic?

O s'està preparant una «razzia»?

Què en sap el senyor Duelo?

NOTA POLITICA

En el número passat de JUSTÍCIA SOCIAL anunciàvem la necessitat ineludible d'integrar el Partit Comunista de Catalunya al Front Popular d'Esquerres i prometiem solemnement fer tots els esforços possibles per a aconseguir-ho.

Avui, com tots els lectors hauran pogut veure en la premsa diària, podem dir que hem complert amb el nostre deure i que hem fet un bon pas endavant per a la fusió de tots els partits obrers de base catalana a l'enssem que hem dotat a la classe obrera del Front Electoral que aquesta exigia i que era necessari.

Un tanto que ens apuntem.

Companys: Porteu a arreglar els vostres rellotges al carrer Perot lo Lladre, 3, primer, segona Travessia de la Portaferrixa

Subscripció pro "JUSTÍCIA SOCIAL"

(Continuació)

La nostra subscripció va endavant. Cal, però, que l'esforç sigui realitzat per tots els militants sense excepció. Tothom, segons les seves possibilitats, ha d'aportar una gran o petita quantitat. Endavant per l'honestetat de la premsa obrera.

Suma anterior ...	790
J. Coloma ...	100
J. Santaló ...	50
A. Font ...	25
P. Cirera ...	25
E. Xaparro ...	10
A. C. ...	50
P. Torres ...	5
V. ...	5
Abraham Lincoln ...	55
Lluís Ardiaca ...	50
S. C. ...	25
Total ...	1.190

Secció oficial

El C. E. de la U. S. C. posa a coneixement de totes les Seccions que dintre pocs dies rebran la Circular 2-B, en la qual es donen les oportunes instruccions per a afrontar la campanya electoral.

***

Igualment el C. E. posa a coneixement de tots els afiliats que en la votació de candidats han sortit elegits per gran majoria els companys següents: Ramon Pla i Armengol per Barcelona, ciutat; Jaume Comes i Jo i Pelai Sala i Berenguer per Barcelona-circumscripció i Joan Comorera i Soler per Lleida.

De quant les bèsties parlaven...

Diumente, a l'Olimpia, parlà el «lleó».

Però més que la del lleó, la seva veu semblava la d'un ratolí. D'un ratolí de claveguera fugint davant la torrentada.

El roig i el blanc

La carta geogràfica del moment polític i social que vivim, està subdividida en dues úniques zones, ens mostra dos sectors únics la senyalació dels quals és feta amb els colors que, respectivament i significativament, els corresponen: el roig i el blanc.

La divisió és d'una concisió perfecta, rectilínia, d'est a oest. Res de meandres; ni un punt sinuós propici al sopor d'una beatífica migdiada. És clar que el bon senyor que veu solament per la discreta incrementació de la propietat abdominal nodreix una secreta confiança —dosificada d'infelicitat— segons la qual un imponderable de bon atzar pot jugar l'art de la mescladissa i crear una tercera zona, producte d'un comerç parcial de roig i de blanc per via afòtica: la zona rosa, de granissat de maduïres. Ah, quin desencís, però, per als imbecils talment esperançats. Les dues zones úniques són ja en plena palpitació d'imminències de combat. La carta de guerra no posseeix susceptibilitat de reforma ni adulteri. El roig i el blanc. L'alba emporprada de sang solar, és a dir, el roig vital; i el pòrtic de la nit platejada d'infusions de lluna, és a dir, la tènuitat de les blanques decadents.

Dilema damunt la carta guerra: el roig o el blanc...

Oposició diametral en les concepcions. I, per tant, en les actituds. Els proletaris menen, avui, el ritme.

L'antiga Roma malda, encara, per la perdurabilitat dels vestigis. A casa nostra, hi ha un món muscular en tensió. I, enllà de la divisió, un Front d'Ordre, un ordre de mentalitat i, així, la concepció romana arcaica: el proletari és una espècie de ciutadà, l'única utilitat del qual és la funció animal de la procreació per tal de fornir de fills l'Estat. En realitat, però, el proletari té adquirit el dret social de classe. I aquest dret és la consigna màxima en les nostres lluites.

Tots els mitjans ens són licits: car la justícia social ens és substàn-

cia d'ésser i la reivindicació d'aquell dret determina com a extrínseca la responsabilitat de l'adjectivació dels mitjans. Per tant, la participació nostra en el Front Popular d'Esquerres és circumstància accessòria lògica.

No són les dretes que han de dirigir-nos generosament i humana els elements necessaris per a l'emancipació que freturem i propugnem. Els arguments "bon marché" de les dretes obliguen només a la filosofia resposta de l'altiu mendicant que Voltaire ens conta que demanava noblement pels voltants de Madrid. Això no ens escapa, ni ganes.

La lluita ha d'ésser dura, enèrgica i decidida. I a mort. Contra els plutòcrates, que en l'ingualficable i desordenat Front d'Ordre contra el qual anem a lluitar la batalla, podem considerar encertadament representats —per la seva vacuïtat en qualsevol ordre— en el "leader" o cap dels Suros...

El roig reverbera. Del món muscular ha de venir la revolució. Coneixem perfectament —volem dir-ho— l'accepció exacta dels mots «revolució» i «revolta». Aquest darrer és un mitjà la responsabilitat del qual, en esdevenir-se, cau de ple damunt les dretes.

Ben aviat el roig tenyirà, definitivament i inexorable, el blanc. Anem als comitès conjuntament amb el Front Popular d'Esquerres, per disciplina: amb nosaltres mateixos. I, pel que a la lluita d'ara es refereix, no ens interessa aconseguir l'entronització de cap partit ni l'exaltació de cap modalitat de patriotisme.

Tots ho saben. Ara com ara, volem a ultrança que el resultat d'aquestes eleccions sigui l'esbataament total de les reixes i l'evacuació dels ergastuls on frisen els nostres germans.

I seguirem avant per la revolució, fins que vingui un moment en què el «Cant a la Via Lliure», de Walt Whitman, no ens sembli utòpic o sarcàstic com ara.

Depèn, només, d'això: roig o blanc. La tria és òbvia.

L'obra de la reacció

Derogació de l'Estatut de Catalunya.

Promulgació de la llei del 2 de gener.

Empresonament de 30.000 republicans, socialistes i comunistes.

Suspensió de tota la premsa obrera.

Més de 5.000 Cases de Poble clausurades.

Destrucció de tot el mobiliari obrer.

Detencions governatives a milers.

Martiris inquisitorials als empresonats.

Amnistia als generals monàrquics i traïdors a la República.

Règim inhumà i de crueltats insospitades en els presidis: Penal del Port de Santa Maria, d'Ocaña, d'Alcalá d'Henares, de Sant Cristóbal, etc.

Derogació de la llei de Contractes de Conreu.

Derogació de la llei de Termes Municipals.

Promulgació de la llei d'Arrendaments (ha causat milers de desnonaments) rústics en el camp castellà i català.

Rebaixa de jornals.

Supressió del dret de vaga.

Aplicació inhumana de la llei de «Vagos y Maleantes».

i, darrera de tot això,

Incomprensió, intolerància, desvergonyiment, revenja, retrocés, barbàrie, negror i persecucions.

CIUTADANS!!!

VOTEU LES DRETES!!!!!!

CARTELL ELECTORAL

liga-ceda-monàrquico-carlino-straperlista!!

Les terres cadastrades —o millor, les que es poden cadastrar— a Espanya, estan repartides així:

El 43,23 per 100 a mans de 27.912 propietaris.

El 54,76 per 100 a mans de 1.427 propietaris

Hi ha 590.000 propietaris de menys d'una Hectària.

527.583 propietaris d'una a cinc Hec.

3.871 propietaris de 500 a 1.000 Hec.

1.752 propietaris de 1.000 a 2.000 Hec.

817 propietaris de 2.500 a 5.000 Hec.

i 350 propietaris de més de 5.000 Hec.

Terres cultivades: 20.334.276 Hec.

Terres sense cultivar: 23.642.514 Hec.

Impossibles de cultivar: 5.000.000 d'Hec.

Resum: 1.000.000 de parats i jornals de misèria.

CIUTADANS, VOTEU LES DRETES!!!

ARA FA TRES ANYS

Recordatori oportú

El 30 de gener de l'any 1933, Tindenburg, el mariscal, lliurava el poder a Hitler...

I amb el poder polític als dits —atenció anarquistes!— Hitler esclafà el proletariat i les seves organitzacions.

I començava a la industrialitzada Alemanya, a l'Alemanya avançada, l'època infamant del terror nazi.

En tres anys, la revolució de les camises pardes ho ha capgirat tot. Ha substituït la ciència per la fe, l'internacionalisme pel nacionalisme més desenfrenat, la cultura per l'obscurantisme, el pacitisme pel sentiment guerrer. I traint la confiança d'extensos sectors del proletariat i de les classes mitjanes ha vingut a enrobustir i a consolidar el domini imperialista. Això s'iniciava ara fa tres anys a Alemanya.

El proletariat ibèric no solament no ho ha d'oblidar, sinó que n'ha de treure l'experiència precisa.

Recordem que, quan ara fa uns dos o tres anys parlàvem de l'amenaça del feixisme a Espanya, eren molts els que tenien mofa dels nostres temors i ens acusaven de pessimistes.

—El feixisme, a Espanya, no és possible!, deien.

—Per què?, preguntàvem nosaltres.

—Perquè... perquè no, home! e ra la resposta excessivament desprovista d'arguments.

I d'aquesta tan senzilla manera es combatia el feixisme que amenaçava l'existència de tots.

Però els companys s'entossudien a oblidar que el feixisme era un fenomen universal i continua essent-ho. Oblidaven que el feixisme només es podia donar, en aquells països en els quals el capitalisme sentia trontollar el seu edifici. I que, per tant, com sigui que tots els capitalismes del món han de trobar-se un dia en aquesta situació, el feixisme agafa unes característiques universals.

Però encara, ara, es comet un error més greu: el de creure que en les eleccions triomfants del 16 de febrer ofegarem el feixisme. Molt de compte amb les confiances il·lusòries!

Precisament, quan el feixisme esdevindrà més perillós, serà en l'etapa posterior a les eleccions si aquestes li sguanyen les esquerres.

El capitalisme espanyol, com qualsevol capitalisme, no tindrà una mort dolça. Ans al contrari, morirà de violència. I no desapareixerà de la nostra història sense abans haver provat tots els mitjans al seu abast per a sostenir-se.

Marx ho digué:

«Una forma social no desapareix sense abans haver provat totes les fórmules productives que conté...»

El feixisme és, potser, la darrera arma del capitalisme.

El clau roent. La transfusió de sang. La injecció vital.

El capitalisme no dirà pas al proletariat:

—Convicte i confés, reconec el meu fracàs. No he sabut organitzar el meu sistema i per tant et deixo lliure el pas, reconeixent que només tu pots resoldre les enormes contradiccions que m'esclafen.

No! El capitalisme no ho dirà mai, encara que ho pensi. Que prou que els lleva el son! No. Per llei natural es defensarà fins al darrer instant. I ho provarà tot. Quins escrúpols l'han de deturar? Quins n'ha tingut fins ara? Per ventura no s'ha servit de la seva democràcia per a millor explotar-nos? És que podem oblidar que la democràcia no té cap valor, si no l'acompanya la igualtat econòmica?

Ara és una ocasió primparada per a comprovar-ho. Ja heu vist les coaccions que les empreses fan als seus obrers. Se'ls amenaça amb tancar fàbriques i tallers en cas de perdre les eleccions. Es coacciona els comitès sindicals. Es compren consciències a pes. S'evadeixen capitals. Es paralitza l'activitat econòmica per tal de crear un ambient irrespirable. S'organitzen bandes de pistolers per sembrar el pànic. Es limita i coarta la llibertat d'expressió als propagandistes populars...

I si el capitalisme espanyol perd les eleccions s'augmentarà la presió.

—Pitjor per a ells!, direu.

Pitjor per a ells? Amb qui confieu, amb els republicans burgesos? Empresonaran els propietaris rebels? Confiscaran els capitals dels que llençin els obrers al pacte de la fam? Arrencaran les dents a l'Església? Faran tornar al silenci als militars? Augmentaran els jornals i reduiran la jornada de treball? Donaran la terra als camperols? Netejaran els Palaus de Justícia? Renovaran i reduiran la burocràcia parasitària? S'enfrontaran amb les companyies poderoses de capitals nacionals o estrangers? Toleraran el dret de vaga? ...? ...? ...?

Ara fa tres anys, el proletariat alemany cansat d'esperar, enfarfegat de promeses i tip de desenganys es llençava als braços de la demagogia furiosa del feixisme hitleria. Recordem la tràgica efemèride i que el seu record ens serveixi per a trobar i seguir fidelment una línia revolucionària. Després del 16 d'aquest mes, hem de caminar sols, endavant, i amb les banderes pròpies desplegadas.

JOSEP MIRET

Editorial

Definitivament, la batalla serà el 16 de febrer. Tracassats de mig a mig els diferents intents d'ajornament, el 16 de febrer s'apropa amb més vertiginositat. La reacció, batuda des del 6 d'octubre, s'ha aferat desesperadament a tots els recursos haguts i per haver, per tal de demorar la confirmació de la seva derrota.

La voluntat omnimoda del poble manifestada tan unànimament el 6 d'octubre, s'ha anat afirmant d'una manera tan poderosa, que tots els obstacles posats a "gratcienc", s'han enderrocat amb estrèpit. La incorporació dels pobles a la vida política i social, determina l'esfondrament de tot el que representa retrocés o estancament. L'esperit de casta, l'esperit senyorial-feudalista d'Espanya es debat en una agonia desesperant. El suport prestat per les forces eclesiàstic-vaticanistes amb formes legals, i forces coercitives a sou, producte de la voluntat senyorial, no basten ja per sostenir formes polítiques i socials arcaiques i caduques.

Espanya i Catalunya caminen amb passa ferma cap a nous postulats. Cap a noves valoracions morals i jeràrquiques. Entossudir-se a la resistència per a contenir o retardar el seu esclat, és de miop i contra-productent. Es incitar aquelles forces contundents, que la legalitat permet, a xocs cruentos i de violència. La reacció negra, de sotana, castell i corona està ja batuda i voler evitar l'esfondrada inevitable és contribuir a fer-la més estrepitosa i grotesca.

Els postulats de Justícia Social, de República, de Federalisme, de Llibertat individual i col·lectiva, d'emancipació econòmica, són gravats amb forta empremta en l'ànima del poble que els cultiva i assaona amb tota fermesa i valentia. Pretendre entorpir llur desenvolupament normal és com pretendre regatejar aire a un cos sà i robust. Abans de l'asfíxia la mort, la lluita a sang i foc.

El pas s'obrí ja el 14 d'abril. La vacil·lació dels que havien d'imprimir el ritme decidit a la marxa ha fet possible el retrocés. Ara, però, l'experiència viscuda farà impossible el retrocés. Els homes que sortiran triomfants el 16 de febrer cal que tinguin esment de les coses i que amb el bisturi a la mà tallin implacablement tot el que entorpeix el desenvolupament normal dels postulats que avui són carn viva del poble.

El poble juga el 16 de febrer un paper importantíssim. Cal que no es deixi impressionar per fets individuals o personalistes. La lluita del 16 de febrer és d'horitzons insospitats i grandiosos. Ridiculitzar-los a la mínima expressió individual o personalista és caure en l'absurd i tapar-se voluntàriament els ulls a la realitat històrica. Cal no descendir. L'actitud del 16 de febrer és de posicions o projeccions històriques al futur del món. Caure en el ridícul de les normes de combat a les quals voldrien induir-nos les dretes, fóra claudicar o acceptar per endavant la derrota.

El 16 de febrer el poble ha de manifestar-se unànimament pels postulats de República, d'Estatut, de Justícia Social, de Llibertat, per damunt de la incidència diària. Contra els defectes individuals cal fitar la vista en els objectius màxims de reivindicació històrica.

El 16 de febrer a votar el Front d'Esquerres.

TELÈFONS

Es necessiten per al dia de les eleccions, sobretot a la proximitat dels col·legis electorals.

Imp. Miret. — Guifré, 12 — Barcelona